

[Camre.]

get indeholder det væsentlige princip, at miljøstyrelsen løbende skal indsamle oplysninger om landets økologiske situation. Den kortlægning af udviklingen i miljøkvaliteten, som derved finder sted, skal kunne danne basis for oversigter over landets økologi og de enkelte landsdeles anvendelsesmuligheder, ligesom den skal kunne anvendes til at danne grundlag for behandlingen af forhåndsgodkendelser.

Endelig skal jeg udtrykke tilfredshed med, at ministeren har bekendtgjort, at han i næste folketingsssamling vil fremlægge et forslag til ny levnedsmiddellov, og at denne vil blive opbygget over principper svarende til det foreliggende lovforslags, således at der kan ske en koordination på de to loves berøringsflader, især på kontrol- og laboratoriefunktionerne.

Lad mig til slut sige, at vi fra min gruppes side betragter det foreliggende lovforslag som et meget værdifuldt skridt på vejen til at sikre det menneskelige miljø. Lovforslagets vide sigte understreger den sammenhæng, der eksisterer mellem forskellige former for forstyrrelse af den biologiske balance, og det rummer mulighed for indgreb over for alle disse former.

Lovforslaget vil nu efter denne første behandling utvivlsomt komme til at indgå i mange af sommerens politiske debatter, og når folketinget samles igen i det nye folketingsår, vil lovforslaget blive genfremsat som en af de første sager. Jeg vil foreslå, at forslaget henvises til behandling i folketingets forureningsudvalg.

Jeg skal på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne give tilsagn om vor positive behandling af lovforslaget.

Knud Bro: I denne sluttede kreds vil jeg godt sige, at dette forslag ikke bare er et nyt lovforslag, men det hviler også på en ny filosofi, som kun en ny tid har muliggjort. Det er ikke mere end 10-15 år siden, hovedparten af Danmarks indbyggere havde nok at gøre med at skaffe sig en bare rimelig levestandard; det var rimelige boliger, det var rimelig føde, og det var rimelig påklædning. Det næste, man så sigtede efter, var at børnene også kunne få en god uddannelse. Der er sket meget på de 10-12 år. Vi lever nu i et rigt samfund, endskønt det af og til i denne

sal camoufleres. Vi lever i et samfund, som har råd til at tænke videre end på bare dagen og vejen, og som har råd til at sætte sig mål, som er anderledes. Vi kan ikke mere bare basere vort samfund på effektivitetsbetragtninger og økonomiske stigningsrater; vi er nødt til at tænke videre, og en af de ting, som trænger sig på, den nye samfundsmålsætning, er trivselen for mennesket rundt omkring på arbejdspladser, i hjemmene, i naturen og hvor som helst. Det er også spørgsmålet om at gøre det miljø, vi skaber, til et rent miljø, der i sig selv er rekreativt, så det ikke er et miljø, vi reparerer på og lapper på hist og her, men at det som helhed er rent og opbyggende for de mennesker, som skal færdes i det.

Vi ved, at nogle af de skader, vi har forvoldt i de år, hvor vi ikke var opmærksomme på disse problemer, vil det tage 100 år at udbedre. Ingen af os kommer formentlig til at opleve en Gudenå, der er, som den var ved århundredskiftet. Det tager generationer at vende tilbage.

Derfor er det nødvendigt, at vi bremser, at der ødelægges i naturen, og at vi har positivister, der siger, hvad vi må i naturen; så vi ikke bare finder os i, at det sker og så en gang imellem griber ind, når det er allerværst, samt at vi værner os til at oplyse hinanden om, hvad vi faktisk gør i naturen og med naturen for at vide, hvad vej vi glider.

Ministeren siger i sin skriftlige fremsættelse, at nu er folk mere villige. Jeg har haft den glæde at stå snart utallige gange på denne talerstol og tale om forurening, så jeg vil gerne bringe en hjertelig hilsen til det danske folk og sige mange tak, fordi man har sparket så længe til os, at vi nu tilsyneladende er vågnet op. Det er nemlig kommet udefra, det er ikke kommet fra denne sal først og fremmest, og det synes jeg nok er værd at understrege. Vi har masser af gange oplevet protester mod f. eks. vandforureningen. Vi har oplevet, hvordan man her i Københavnsområdet har samlet op til 40.000 protester ind, fordi man var opmærksom på, at der ikke skete noget på vandforureningsområdet. Så har man en gang imellem rystet på hovedet oppe i Københavns kommune og i dens bestyrelse og har besluttet sig til at forlænge ledningerne lidt længere ud i Øresund. Ovre på den anden side bor svenskerne; de fik også en gang imellem